

Komentár evanjelia na sobotu 25. týždňa v Cezročnom období: slúžiť, aby sme s Ním aj kralovali

Komentár na sobotu 25. týždňa
v Cezročnom období. „Lenže
oni nechápali toto slovo (...) ale
báli sa ho opýtať na to slovo“.
Nasledovať Pána je možné len
vtedy, ak otvoríme svoje srdce
jeho hlasu, aby sme sa nechali
osvietiť a premeniť z hĺbky
našej bytosti.

Evanjelium (Lk 9, 43b-45)

Keď sa všetci divili všetkému, čo robil, Ježiš povedal svojim učeníkom:

„Dobre počúvajte a zapamätajte si, čo vám poviem: Syn človeka bude vydaný do rúk ľudí.“

Lenže oni nechápali toto slovo. Bolo im zahalené, aby mu nerozumeli, ale báli sa ho opýtať na to slovo.

Komentár

Ježiša obdivujú všade, kam príde. Ľudia sa hrnú, aby Ho počúvali, aby dostali slovo povzbudenia, pohľad plný nehy; prinášajú mu chorých, aby ich uzdravil, posadnutých, aby ich oslobodil. Jeho sláva prekročila hranice Galiley a Judska.

Učeníci boli naplnení hrdosťou a dojatím, keď videli Pána. Navyše sa sami podieľali na jeho misii: všade

ohlasovali Božie kráľovstvo,
uzdravovali chorých.

Preto ich šokovali jeho slová, ktoré
im povedal: „Syn človeka bude
vydaný do rúk ľudí“.

Je pravda, že v predchádzajúcich
dňoch začal otvorene oznamovať, čo
sa s ním stane v Jeruzaleme; ako Ho
zavrhnú starší, veľkňazi a zákonníci,
popraví Ho a na tretí deň vstane z
mŕtvych (Lk 9, 22). Oni sa však
zdráhajú to prijať: nerozumejú, je im
to nejasné, nie sú schopní pochopiť
zmysel. Až tak veľmi, že sa Ho boja
spýtať.

Lukáš ukazuje, že medzi Ježišom a
učeníkmi bol určitý rozdiel v tom, čo
hovorí, takže Ježišovo učenie nie je
úplne pochopené.

Majú na mysli obnovenie izraelského
kráľovstva, aby mohli sedieť po
Pánovej pravici a ľavici, keď bude vo

svojej sláve; radi diskutujú o tom, kto z nich bude najväčší.

Ježiš sa začína stotožňovať s trpiacim, sužovaným a umierajúcim Božím služobníkom. Služba je skutočný spôsob, ako kraľovať.

Božia logika je vždy iná ako naša, ako to sám Boh zjavil prostredníctvom Izaiáša: „moje myšlienky nie sú vaše myšlienky a vaše cesty nie sú moje cesty“ (Iz 55, 8). Preto si nasledovanie Pána vyžaduje hlboké obrátenie, zmenu nášho spôsobu myslenia a života. Vyžaduje si otvoriť srdce a počúvať, aby sme sa nechali osvietiť a vnútorne premeniť.

Ako zdôrazňuje Benedikt XVI:

„Kľúčovým bodom, v ktorom sa Boh a človek líšia, je pýcha: v Bohu nie je pýcha, pretože On je plnosť a všetko smeruje k láske a k darovaniu života; v nás ľuďoch je naopak pýcha zakorenená v našom vnútri a vyžaduje si neustálu bdelosť a

očisťovanie. My, ktorí sme malí,
túžime vyzeráť veľkí, byť prví; zatiaľ
čo Boh, ktorý je skutočne veľký, sa
nebojí znížiť sa a urobiť sa
posledným (*Anjel Pána*, 23-IX-2012).

Luis Cruz // Pexels - Zen Chung

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/gospel/sabado-
to-25/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/gospel/sabado-to-25/) (19.08.2025)